

[Hartvig Frisch.]

igennem, er der ingen Grund til at tvivle om, hvordan denne Handling blev bedømt — og efter min Mening med Rette blev bedømt — i Tyskland og fra tysk Side. Det maa da være berettiget for os andre netop over for denne Mand, der optræder med den Salvelse og Højtidelighed over for det nye Tyskland, som han nu taler om, at sige, som Sandheden er, hvordan det samme ærede Medlem optraadte ved den Lejlighed.

Formanden: Der er anmodet om endnu to korte Bemærkninger, og naar de er fremsat, er det i denne Omgang forbi med de korte Bemærkninger, og vi gaar over til den almindelige Talerliste.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kunde paa nøjagtig samme Maade, som det ærede Medlem nu gjorde det over for det ærede Medlem Hr. Holstein, drage en Række andre Personer frem og nævne deres Navne. Hvordan er det f. Eks. med Professor Vinding Kruse og hans Deltagelse i Arbejdet angaaende den neutrale Zone og lignende i 1919—20, han, som er en højagtet og anset Medarbejder for flere Regeringer, ogsaa for den nuværende?

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch søgte over det ærede Medlem Hr. Holsteins Stilling i 1920 til Grænsespørgsmaalet og Afstemningen inden for Zonerne at kaste et Skær, som var uberettiget, og som stemplede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og ikke det ærede Medlem Hr. Holstein. Jeg vil have Lov til endnu en Gang at understrege, at jeg synes, at denne Debat maa virkelig paa rystende Vis vise, at vi slet ikke forstaar Alvoren af den Række nationale Problemer, der foreligger ogsaa inden for vort Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Fremstilling af, hvad der foregik i Paris i 1919, er ganske fejlagtig. Det var nemlig ikke mig og dem, der med mig var for det mellemslesvigske Udvalg i Paris, som udvirkede, at Fredspræliminærene kom til at indeholde Bestemmelsen om Afstemning i tre Zoner. Bestemmelsen om, at der skulde være Afstemning i tre Zoner, var truffet, inden jeg kom til Paris, og hvad jeg udrettede, var kun at bestyrke

de paagældende i Berettigelsen af ud fra det nationale Selvbestemmelsesrets-Princip at fastholde dette Standpunkt. Det var heller ikke Tyskland, som efter Fredspræliminærenes Overgivelse til Tyskland protesterede saa stærkt, at Fredskonferencen af den Grund bøjede sig. Nej, det var den daværende danske Regerings Protester gennem den daværende danske Gesandt i Paris, som var afgørende for, at man igen strøg den. Det var Protester fra den samme Regering, hvis Udenrigsminister i det sønderjyske Udvalg i Vinteren 1919 over for Folketinget, over for den danske Offentlighed udtalte den Sætning og hævdede det Synspunkt, at „Mellemslesvigs Tilbagegivelse“ — da drejede det sig om Kommuner i den mellemslesvigske Zone, hvorfor var det mere graverende at medtage Kommunerne i den mellemslesvigske Zone end i 3die Zone? — „vilde Tyskland betragte som en Erobring; Nordslesvigs Tilbagegivelse gaar det frivilligt med til“. Det er denne sidste Forudsætning, som hele det daværende radikale slesvigske Diplomati var baseret paa, og det er denne Forudsætning, som uhjælpelig viser sig at være bristet.

Ole Bjørn Kraft: Jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa paa dette Tidspunkt at føre Debatten tilbage til de forskellige Forfatningsproblemer, vi har forhandlet. I øvrigt forhindrer den Forretningsorden, som er vedtaget, ogsaa deri, idet almindelige Medlemmer kun maa tale et Kvarter første Gang og 10 Minutter anden Gang. Det er derfor ganske urimeligt at forlange af mig en yderligere Forklaring ud over den, jeg allerede har givet i den Tid, som var til Raadighed.

Jeg har kun, for at der ikke senere skal opstaa Misforstaaelser, bedt om Ordet for at sige, at det er urigtigt, naar man fra enkelte Sider har hævdet, at jeg i min Tale har givet Udtryk for, at jeg er Tilhænger af et Etkammerssystem. Det er jeg ikke. Jeg er Tilhænger af et Tokammerssystem, men, som jeg har sagt alle Gange, jeg har haft Ordet, et Tokammerssystem, hvor den afgørende politiske Indflydelse laa i det folkevalgte Kammer, og hvor det andet Tings Virksomhed mere var af saglig Karakter, men maaske med en Bestemmelse, som gjorde det muligt for dette Ting at fremkalde en Appel enten ved Folkeafstemning eller ved Valg, for det var tvunget til at bøje sig for de Beslutninger, det folkevalgte Ting havde taget. Men man har ikke Lov til at betegne mig som Tilhænger af et Etkammerssystem. Tværtimod, jeg er Til-